

BIRUITORII

Prim redactor: ION FĂȚOIU

ZIAR AL REGIONALEI A V-a

CONSTANȚA

DIN ADÂNCURI
SE ÎNALȚĂ
BIRUITOR
LEGIONARUL

Scrisoarea Capitanului către Decemvirii a fost dată în prezența sororilor lui Fani, Marișora, Georgescu.

Jilava, 6 Iunie 1937

FETIȚO,

Te fac răspundătoare de pătură acestui scrisorici pe care ți-l încredințez spre păstrare, cu condiția de a nu o arde nimeni și a nu spune nimic despre existența ei.

Pentru noi „Decemvirii”, este de o valoare de nepretutit, un document, act istoric.

Deci, fii, istorică! Să încredințezi spre a ni-l îngropa numai mie, iar în caz de „Furtună Dumnezeu” — că nu voi mai fi — să-l dai unuia dintre „Decemviri” iar în lipsă, unui comandant legionar.

Încercă să vezi păstria în așa fel ca să nu fie găsit nici să-l orbiți cu tine.

Te rog să încerci să eviezi orice încredințare de surd bun de care, prin mine, te bucuri de încrederea „Decemvirilor”.

Dumnezeu să-ți ajute!

Trăiește Legionara și Capitanul

Acel frate care te prețuiește cum trebuie.

FANE

*) adică studenții la istorie.

Un autograf al lui Fani Georgescu

*400 victorie
de la București
25-1-1937*

Capitanul și Decemvirii

O scrisoare inedită

Dragii mei,

Si nu uitati niciodata:

*Ca pe decemviri tatarari
întrebat de judecata, în orice
proces, de orice notari. Mai
este o intenție: surinașea.*

*În fața acestei întrebări,
legionarul pledează
nu mai atât*

doamne, fie voia Ta!

*Nu au fost Marti seara cu
toți la București, au jucat
o luptă mare și ne-au rugat*

*să le facem voia lui
surinașea spre bisale și
măturarea acestui neam.*

*Si s'a făcut voia lui
surinașea.*

x x x

*sovrada! Un uragan de
indignare s'a născut
în toate lumina prieteni
și chiar dușmani.*

*București, legionarii se
apropie. Voi și cu Nicușor
devești, al căpitanul*

*legionari
poți liniști. Prezentul nostru
acel pace de 70 ani nu
poți să ne-l legăm, decât din
noi și pe alții.*

Scrisoarea a-
lăturată a fost
trimisă în A-
prilie 1937, de
către Capitan
Decemvirilor
la Jilava, după
condamnarea
acestora.

dor Vladimirescu, este A-
vram Iancu sau este un go-
lan ca și voi, dela lași?

N-am mai putut da nici un
răspuns, căci loviturile ve-
neau unele după altele.

Tiriți pe jos, înalțerați,
călcați cu picioarele cîntam
«Cu noi este Dumnezeu».

Atunci ne-am făcut împăr-
tășana în duhul legionar și
atunci am auzit pentru prima
dată mai clar, venind din
adîncuri geamătul celor flă-
mînz după dreptate.

Suferința noastră a rodit
insușit, căci sufletul neas-
tîmpărat al părintelui Ion
Chivu din Vîlșoara a înăl-
țat și ne-a îmbrățișat ca-
uza noastră cu toată căldura.

Din post în post de jan-
darmi, am ajuns la Cons-
tanța, unde suntem dați în

Judecata micului parchet

Trăian Boeru, legionar în-
chis cu ocazia marșului din
Cahul, vine la tribunal cu
avocatul Nicu Șeltau.

Fani, cită bucurie ne-a fi-
cut intrarea în casa noastră
a lui Nicu, și cită a luminat
e lupta noastră cu curățe-
nia sufletului său. Am fost
pozi în libertate. Ne simțeam
acum așa de tari, cu toate
că eram așa de puțini.

Ne-am adunat din nou la
mine, în același cameră, de
unde pornisem cu două săp-
tămîni în urmă și am hotărî-
rit să plecăm din nou la
drum.

Al plecat numai tu cu nea
Gogu, eu trebuind să rămîn
încă două săptămîni în casă.

Al trecut prin altă încheștare,
altă suferință, altă hulașe-

rare, altă arestare și altă pe-
nere în libertate. Atunci jus-
tiția era încă justită...

În același vreme în care
noi înșingheram aici, alți ca-
marazi, la Vîșani, sărutau
pămîntul sub loviturile pa-
turilor de armă ale jandar-
milor lui Armand Călinescu,
pe acea vreme subscrisar de
stat la Interne.

În această vreme de înco-
dare, sosește o veste ce ne
luminează sufletele: începe-
rea construcției la Bucu-
rești Noui, a «casei legio-
narilor răniți» ce mai trăie-
se va numi «Casa Verde»,
sub directă conducere a Ca-
pitanului.

Ne aflăm în August 1933.

Eugen Teodorescu

Urmăriți la pagina 3-a

Decemvirii dobrogeni: ION CARATANASE și FANI GEORGESCU

Rînduri către Fani

10 Decembrie 1932, — ziua
studențimii. Ploua de cu
seară ca prin sită; umezeala
rece ne intrase prin oase,
iar apa de pe străzi se alina
nestingherită prin încălța-
mintă studențimii flămînde.

Plîngea cerul, plîngeau su-
fletele; totul era învălșit în
tr-o tristețe înălțată.

Coloane tăcute de stu-
denți se înșirau în piața
Mihail Viteaz.

M'am alăturat și eu unui
rînd. Nu cunoșteam pe ni-
meni. Lîngă mine un coleg
cu părul vîlvoie, frumos ca
o fecioară, dădu tonul la un
cîntec. Tresăriți din toro-
peala ce-mi stăpînea sufle-
tul, furat de vraja acelei voci
cristaline. Simțeam cum o
flăcără se aprindea în mine.

Simțeam cum începe să-mi
scînteie sufletul. Începu să cînt
și eu. Frigul îmi fugi din mă-
dulari, sufletul-mi se lumina-
rea, iar înima-mi deveni
noare. Din studentul trist,
fermat în Legiona Arhan-
ghelului Mihail, ce o spe-
ranță ultimă, devenii altul.

Cîntecul acela legionar și
vece tulburătoare a acelui
student, îmi răscolise toată
ființa mea de răzvrătit — în
teorie — și simții pentru
prima oară fiorul regisirii
împăturitului.

Ultimele tonuri revoluțio-
nare ale cîntecului se termi-
nară. Mă întorsei către el,
l-am întins mîna și i-am spus:
«domnule coleg, vreau să te
cunosc; al o voce minunată;
sunt Eugen Teodorescu, stu-
dent în drept din Constanța».

A scîrbit de un metru: — Ești
constănțean și ești legionar?

Admirabil! Eu sunt tot con-
stănțean, locuiesc în căminul
constănțenilor pe strada Au-
strului. Vino să facem un
culb studențesc împreună.

Fani, așa ne-am cunoscut
și am devenii camarazi. De
atunci, ne-am întîlnit ade-
seori la cămin; am mers cot
la cot în coloana înfierbin-
tă ce mergea să așeze cru-
cea la mormîntul eroului
necunoscut de 24 Ianuarie
1933, și apoi, în vară, la Con-
stanța, unde am înșirăbat
primul culb studențesc.

Am făcut primul marș im-
preună la Mamaia, cu Chi-
rea, Manta, Grecu și alții,
cînd ne-am pregătit să ne
prezentăm cît mai bine la
congresul studenților dobro-
geni ce se ținea, în acel an,
aici la noi, în Constanța.

Fani, cu aceste întîlniri și
mai dese, sufletele noastre
s'au regăsit și așa ne-am im-
prietenii.

Ajunși la congresul lui. Ne
plimbam împreună îngîndu-
rați pe digul de jos dela ca-
zino.

Era pe înserat. Marea pu-
șin supăra vîrșirea spre
noi o pulbere uscată, de
stropi sărați de apă. Atunci,
în acea noapte cu lună, l-am
întîlnit și am cunoscut pe «Nea
Gogu».

Era în cămașă verde și
porta mustață neagră, fru-
mos ca un haiduc.

Ne-am împrietenii cu el și
l-am îndrăgit ca pe un frate
mai mare.

A doua zi, l-am cunoscut
pe Puia Trăian, — care venea
din închisoarea Văcărești,
unde stătuse închis cu prof.

Vasile Cristescu, Ghiță Is-
trate și alți camarazi, în urma
unui marș făcut în județul
Vlașca — și pe Nicolae An-
ăutu dela Tulcea.

Așa s'a format grupul le-
gionarilor din Constanța,
grup ce va înscrie, în co-
rînd, pagini sfinte în cartea
de aur a Legiunii.

După congres, ținem la
mine acasă o sedință de culb,
în care am frămîntat subiec-
tul «de ce am devenii legio-
nari».

Tot atunci ne-am hotărît
să-l urmărim pe nea Gogu
într'un marș, primul marș
legionar, în județul nostru.

El făcuse cu Capitanul mar-
șul din Bucovina, vestitul
«marș mut din Bucovina»
și știa ce înseamnă un marș
legionar. Cu dragă inimă
l-am acceptat șeful nostru și
am pornit la drum.

Atunci ne-am războit în-
tîia oară cu noi înșine, ne-am
luptat cu foamea, cu setea,
cu soarele și pentru înțila
oară ne-am pus la încercare
voința.

Ce mineri și ce fericiți ne
simțeam cînd vedeam că ne
putem înfrînge.

A venit Cobadinul, cu bo-
tezul lui, în credința legio-
nară. Cu cită dragoste am în-
sîngherat atunci pentru neam,

Fani, ce mare a fost atunci
nea Gogu, și cită lumină de
bunătate și de lertare citeam
în ochii lui!

Îți aduci aminte de cuvî-
tele primarului acela lung
și rău, care ne întrebă:

— «Cine-l, măi șomerilor,
Codroanu ăsta; este Horie,
Clapca și Crișan; este Pu-

TEMELII IN VEAC

SUFLET NOU

HORIA COSMOVICI, Poziția României

Contribuțiuni la istoria legionară

(ed. Vremea, 1940)

În jurul sufletului gravitează toate preocupările, acțiunile și problemele mari ale omenirii, fiindcă el a fost lăsat de Dumnezeu să fie elementul esențial al existenței umane. Sufletul — minune neînțeleasă, enigmă nedeslegată, miraculoasă putere. În besne scântelăie, cu sursele materiale de lumină ale lumii se întrec în lumină. Căsuțele și lanțurile nu-l stingheresc, zidul oricât de gros, greu și surd de mușcal, nu-l înăbușe. Având posibilitatea de a se pierde, când la cufundarea în nimicnicie, sau puterea de a rămâne mai mult decât zilele veacului.

Cu vulturică înălțare de gând cercetează, străpunge și înconjură lumea și cu energie incalculabilă ridică din lui minuni de artă, arhitectură și mecanică.

Călit și stăpân în jurul credinței, mii de muni, învie morții și suspendă momentan, cu ajutorul lui Dumnezeu și legile inflexibile ale firii. Este o forță, care cu cât se cheltuește pentru bine, cu atât se multiplică; cu cât se strânge în sine egoism spre conservare, cu atât se văgășește.

Lumea toată de ar avea o cinetă, pierzându-l pe el, îl este nefolositoare, căci cu aur nu se poate prețui, nici răscumpăra și prin nimic înlocui. Uclășii omorând trupul, îl eliberează căci moartea nu-l poate stăpâni. Binele îl este cinstit și hrănit miraculoasă a nemuririi, răul, o traza cea mai eficientă a piericunii sale toale.

Sufletul este o forță covârșitoare.

În el își au cuibul, toate înălțările, virtuțile, gloriile, precum și toate coborârile, căderile, prăbușirile și realizările în maximă comprimare a negativului vieții. Latent are o moștenire de veacuri acumulată. Potențial cuprinde infinite moduri de a se realiza, îmbrăcând în viață chip de sfânt, erou sau diavol.

Natura specifică a sufletului este inestimabilă, dimensiunile nu-l cuprind, energia nu-l se poate calcula. Determină modalitățile vieții, îl este accesibil urcușul pe culmi, realizarea în sublim, precum și decăderea din existență, onanizarea.

Lumea materială l-a supune ca o pastă modelabilă, căutând vreme cu dreptul de stăpânitor, fără compromisiuni, o reduce la rolul ei accesoriu. Pentru că tendința materiei este de a-l înghesușca, în lupta cu această tendință, sufletul se poate realiza. Lupta, în multiplele condiții pe care l le oferă viața, este elementul necesar valorificării și desăvârșirii sale. Orice pe plan material, este o victorie a lui asupra ei și totodată un pas spre perfecțiune proprie.

Totul pornește de la suflet și totul se rezumă la el.

Toate marile frământări și revoluții omenirii, se duc de ea, pentru el, sau împotriva lui. Nu din toate sufletul a ieșit birător și cu jefurile sale altine. Adeseori demonul rău la opus mijloc, nu mai puțin eficient în combativitate, ca elă protivnicului său.

Ingenușcherile sufletului însă, căderile lui, mai numeroase de-

cât înălțările, au fost totuși pentru el prilejuri de reîncercare, pentru a-și reveni, pentru a-și răbuna demnitatea palmulă și recuceri răul pierdut. Această tendință de reabilitare, de renaștere în puritatea inițială, a constituit nobilul tuturor marilor revoluții spirituale omenirii. Au reușit în măsura în care au avut bine delimitate scopurile vieții, seriozitatea acțiunii, întransigența, cinstea și desințența lui spirit de jef și lup-țărilor.

Sufletul inițial curat, cu simțul infinit și decăzut, a devenit astfel obiectul de cercetare al tuturor luptelor de reînnoire spirituală.

Și indivizii și neamurile au simțit nevoia regăsirii în formele pure.

Drama aceasta a încrustează azi pe pleca dură a veacului actual și neamul românesc, călăuzit prin chinul pe drumul însoțit al renașterii sale, călăuzit de aleana magică a destinului legionar.

Pe cărările regășirii sufletului pur al neamului nostru însă, timpul hola și-o viregă soartă, a sedimentat dune stierpe, stânci coluroase peste tot semănând spinii pustii. Cu obidă a străbătut pe aci spălând calea cu sângele lor viteaz, echipele cerând pe o mers senin la moarte, cântând lupta Căpitanului oles de Dumnezeu să scape fara care gemea și să-l den un suflet nou.

Din borongicul visurilor încreștate, s'a lesut vrăjitul ideal al unui suflet nou legionar. Bălând la poarta cetății de piatră, cu groase zăbrele, a sufletului românesc, fascinat privind spre ideal, căzura și voimici călții și Căpitan. Rând pe rând, căzura bălând, în fola porții fermecute, căci peste zăvoarele ei numai suferite erolor căzuți puteau trece, și numai sobia Arhanghelului le putea deschide, lăind blestemul ce le ferecase. Aslăzi minunea s'a săvârșit. Sufletul românesc este chemat să fie vânturat. Din abis se înalță pe culmi.

Tara întonează în marș, cântecul său secundat în ecou, către veac nou, cu suflet nou.

Pr. Gh. Beștea

Biruitorii apar în fiecare Duminică. Camarazii cari colaborează la revista noastră sunt rugați să ne trimită manuscrisele până la noi seara. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTE

Obișnuie, pe un an: 200 lei. De susținere: 1000 lei.

Redacția și administrația, str. Carol 151, telefon 1398, Constanța.

Toate cărțile și periodicalele pentru recenzare, vor fi trimise pe adresa redacției «Biruitorii», Constanța, str. Carol Nr. 151.

Eleganta broșură a d-lui Horia Cosmovici, cuprinde patru capitole: *Căpitanul, doctrina legionară, structura legionară și recuceri răul pierdut. Această statul național-legionar. În fic-tendință de reabilitare, de re-naștere în puritatea inițială, a sunt mai mult schilate, privite în liori generale.*

Exoticabil, atunci când s'îi în acest studiu a fost scris — o lungă după biruință — pentru o revistă străină (în «Doctrina Fascistă», Oct. 1940, cu titlul: «Poziția României reînnoite în noua ordine europeană»). De aici, unele locuri comune, pentru cel care cunoaște istoricul și doctrina legionii. De aici, caracterul de raport al acestui articol. Privită ca atare «Poziția României» poate iniția în problemele esențiale legionare, pe orice intelectual neavizat.

Luând ca unică sursă de inspirație cartea Căpitanului «Pentru Legionarii», d. Horia Cosmovici reușește prin citate esențiale și prin o interpretare clară, să contureze succint coordonatele spirituale ale fenomenului legionar.

Figura uriașă a Căpitanului, sintetizează prin excelență toate atribuțiile omului nou: cinstea, răzunaia către linia creștină, jefita vieții pentru învierea neamului.

«Dar nu orice moarte, remarcă d. Horia Cosmovici, duce la învierea neamului». Cî numai moartea lucidă, acceptată cu seninătate, ca unica «metodă» de salvare, atunci când toate celelalte mijloace îi sunt interzise.

Entusiasmul aderării la moarte — «Trăiască moartea» a scris în ultimele clipe Decemvirul conștiințean Paul Georgescu — ridică însă problema mult discutată a raportului dintre individ și colectivitate, a «drepturilor omului».

Căpitanul însă a arătat că aceste drepturi sunt limitate de colectivitatea națională actuală, care la rândul ei trăiește în prezența eternă a națiunii. În locul «dreptului omului», se ridică «drepturile nației». «Sub acest aspect, individul izolat, sau colectivitatea actuală, n'are valoare decât a unui mijloc, scopul fiind neamul. Adică «prezentul», ca produs al «trăcutului», servind «viitorului» (Poz. Rom. p. 16).

În locul juridicizării formaliste, instaurat de revoluția franceză, Căpitanul găsește de cuib proclamă legătura sufletescă: «Legionarul se prezintă nu cu drepturi cetățenești, ci cu sacre datorii». Asupra acestei distincții fundamentale, d. Horia Cosmovici insistă mai ales. Mitul pentru drepturi și pentru legea scrisă, a dus la prăbușirea lumii vechi. «Tot ce nu este oprit de lege, nu poate fi împiedicat și nimeni nu poate fi constrâns să facă ceea ce nu ordonă legea», glăsuiește articolul 5 al «Declarației drepturilor omului». Dar legea de cine-l făcuse? Autorul ei este infailibil? Poate fi valabilă legea aceasta ori când și ori unde? Ce lege imuabilă putea face acel care cereau numai drepturi? În numele legii s'a masacrat o întreagă generație care protesta însă etica datoriei. Indefinirea, acel «vinculum animi»,

asa dar în locul obligației negative.

Namul «odată cu desăvârșirea unui proces interior de conștiință a națiunii române», Căpitanul vedea biruința. De aceea era împotriva loviturii de Stat.

Actualul Stat Legionar ar părea însă că a luat naștere printre așteptări de lovitură. Greșală. La 6 Septembrie, cum spune d. Horia Cosmovici, ne-am scuturat doar de anumite prezențe. Acesta-i caracterul propriu al Statului nostru, față de celelalte state totalitare: Legionarea a biruit în sensul curat de Căpitan.

Existența statului pune însă problema hotarelor sale. Dar ce este o graniță? Nae Ionescu — sunt doi noi de atunci — ne-a lămurit pentru totdeauna: «o graniță nu e nici un drept înlocuitor al unei dăruiri».

Locul până unde are dreptul să se întindă celălalt, n'ei a dorință (locul până unde ai vrea să te întinzi tu), ci pur și simplu, un fapt: locul până unde te poți întinde tu — căci «granița nu se măsoară pe pământ, ci pe puterea de expansiune a dușului creierilor și organizator al nației», sau, cum scrie d. Horia Cosmovici: «în credința legionară fruntărească un neam sunt marginele de strălucire concepției lui.

Ori, Ion Moța ne-a lăsat cu limba de moarte, să facem să strălucască România Legionară ca soarele sfânt de pe cer.

TEODOR IONESCU

INSEMNĂRI

În ultimii 10 ani de zbucium și singurare a tineretului verde, de reîntegrare a cursului istoriei în matca ei organică nației, literile românești au fost în divorț total față de comandamentele majore ale neamului.

O literatură sterilă, fără nici-o priză în actu l, abstractizată la limitele ei extreme, pozând o atitudine «metafizică» inexistentă, pusese pe cetea ei pe întreaga noastră cultură.

Dacă cineva s'ar fi apucat să ne judece, ca popor, după produsele noastre culturale, ar fi rămas complet și pentru totdeauna desamăgit de acest bătrân popor degenerat, suprasaturat de cultură. Pentru că, să nu uităm, viitorimea ne judecă după creațiile noastre, după operele scrise și după monumentele arhitecturale înălțate. Ori, credem, că numai este nevoie să relevăm faptul că aceste creații nu aveau nimic comun cu această nație tânără și cu potențialități nebanuite. Literatura românească din ultimul deceniu este un fard, așternut pe o brazul nației adevărate, produs al hibridizării exponenți ai geniului românesc, care se recrutau direct din ghetto,

nunțate de Duce în anul 1923, în anul al erei fasciste, prin orăzile lui. În cursul acelor primordiale și memorabile dialoguri, manifeste și populare, cînd s'a manifestat îndată entuziasmul maselor rurale pentru conducătorul noii Italie, se afla, la fiecare moment, accent care preludia către această orientare agricolă a politicii mussoliniene care se va concretiza mai târziu în *Bonifica integrale* și în *Bătălia grului*. În acei depărtați ani ai fascismului incipient, în pofta enormei activități desfășurate pentru a pune primele temelii ale Statului Fascist, Mussolini abordă în chip egal marea problemă a bonificației integrale, în aspectele ei sociale și demografice, tehnice și agricole. Prin această bonificație au fost rezolvate salutar pentru națiunea italiană două lucruri: terenurile mltinoase, pline de malarie, au fost înădărușite și facute cultivabile.

La cel dintîi Congres internațional contra malariei, Ducele a precizat, la 4 Octombrie — anul

...Ca să nu se înnece a toate fările anii trecuți și să nu se știe ce s'au lucrat, să se aseme-nere fările și dobitoacele celor mute și fără minte».

GR. URECHE

Așa glăsuiește bătrânul cronicar moldovean. Și dacă această conștiință istorică stăpânește mințile străbunilor noștri cărturari, cu atât mai virtuos, consider că o datorie de conștiință pentru noi vechii ostași ai Legiunii, să nu lăsam să se așternă pulberosă nă-tării, peste faptele glorioase ale comandantilor noștri dragi, care în marea lor dragoste de a forma din noi oameni ai vitejiei, ai dreptății și ai cinstei, au mers cu exemplul lor pioș la sacrificiul total.

În trecutul nostru istoric vremea a înghesit multe fapte glorioase și frumoase, ale străbunilor noștri pe care noi cei de azi, nu avem de unde le cunoaște, din cauza zgârceniei cărturarilor de atunci.

Pentru a nu se repeta greșala din trecut și pentru a veni în ajutorul istoricului legionar de mâine, consider crimă națională, pentru toți acei legionari, care dintr-un egoism de neînțeles, înormăntează în suferințele lor, atâtea fapte mărețe ale dragilor noștri camarazi, la care au luat parte sau au fost martori oculari.

Pentru considerentele arătate mai sus, voi căuta ca în limita puterilor mele, să arăt într-o serie de articole, aportul adus de legionarii conștiințeni în mișcarea legionară.

Complotul lui Stelescu împotriva Căpitanului

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Pentru considerentele arătate mai sus, voi căuta ca în limita puterilor mele, să arăt într-o serie de articole, aportul adus de legionarii conștiințeni în mișcarea legionară.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Prigoana liberală din 1933 nu și atinse scopul. Legiunea legionară victorioasă și de data aceasta. Căpitanul și legionarii politicieni, cloacele mizeriei împotriva Căpitanului și a mișcării. Cu mine unii legionari voiau să-l ucidă pe Căpitan. Unelți fuseseră apoi victorioși și de data aceasta.

Fascismul și pămîntul Italiei

Trebuie să se relatează spre pămînt apăsătoare și energice popoarelor pentru a sorbi din cel dintîi izvor al prosperității, din această rezervă care merse se înnoiește, toată energia regeneratoare ce va trebui să redă lumii seninătatea și bogățiile.

MUSSOLINI

Articolul de față poartă un titlu care, cu tot aerul său de nouitate, nu este altceva decît reeditarea unui titlu tot de articol, folosit de Mussolini — aproape cu patru ani înainte de instaurarea Fascismului — atunci cînd a explicat în ziarul său *Popolo d'Italia* (30 Decembrie 1919) marea problemă a economiei direct legate de pămîntul italian. Inso-

Am folosit pentru acest articol cartea lui Giuseppe Tassinari, *La bonifica integrale del sud-est, riviera del Mugello* (Fascist-Legat Firenze, Editura, 1938 XVII).

în cursul anilor viitori, să atingă maximum posibil de autonomie economică».

Obiectivele fundamentale ale jugului de care trebuia să se elibereze Italia, fiindcă o apăsau și o paralizau, Ducele le-a precizat scurt, în două puncte esențiale:

1. Reducerea la minimum a importului de grâu; 2. reducerea la minimum a importului de carbuni și fier. Concepțiile acestora, astăzi familiare tuturor Italianilor, erau prin urmare formulate, încă, cu atîta ani înainte, cînd Italia legea din război extenuată și chinată de lupte lăuntrice. Chiar de atunci Ducele Mussolini trasese căile pe care trebuia să le urmeze națiunea italiană pentru a-și ajunge completa independență și a deveni o mare putere europeană. Situația de sclavie, la care îl reducea pe Italian lipsa de grâu, carbune și fier, se cerea cu imperioasă înădărușă. Mussolini făcea următoarele considerații: «Dacă, pînă în 1950, vom avea încă nevoie să importăm grâu, dacă nu ne vom fi electricizat

căile ferate, politica Italiei va depinde de politica țării care ne va da sau ne va refuza acest gra». Ce rămînea spre a învinge? *Muneca*. «Trebuie să muncim pentru a fi liberi și mari» — sunt cuvintele Duceului, din acea vreme.

Strînsa legătură dintre pămînt și om a făcut să apară în programul fascist, formulat mai târziu, un rînd prin care Mussolini demonstra că a răscumpărat pămîntul prin îmbunătățiri, însemna să răscumpere odată cu el omenia, și odată cu omenia, rasa. Dar latitudinile nu pot fi asanate, remarcă Ducele, decît cu drumuri și case, nu pot fi îmbunătățite în chip definitiv decît practicînd lucrări, care cer mîșini, și aducînd apă în centrele agricole și în habitațiunile răspîndite. Asemenea opere însă nu puteau fi făcute numai din inițiativa particulară, prin voința individuală, ci se cerea ca problema să fie orientată spre o soluție definitivă și practicabilă prin voința conștientă a statului.

În cele din urmă discursuri pronunțate de Duce în anul 1923, întîlnit al erei fasciste, prin orăzile lui. În cursul acelor primordiale și memorabile dialoguri, manifeste și populare, cînd s'a manifestat îndată entuziasmul maselor rurale pentru conducătorul noii Italie, se afla, la fiecare moment, accent care preludia către această orientare agricolă a politicii mussoliniene care se va concretiza mai târziu în *Bonifica integrale* și în *Bătălia grului*. În acei depărtați ani ai fascismului incipient, în pofta enormei activități desfășurate pentru a pune primele temelii ale Statului Fascist, Mussolini abordă în chip egal marea problemă a bonificației integrale, în aspectele ei sociale și demografice, tehnice și agricole. Prin această bonificație au fost rezolvate salutar pentru națiunea italiană două lucruri: terenurile mltinoase, pline de malarie, au fost înădărușite și facute cultivabile.

La cel dintîi Congres internațional contra malariei, Ducele a precizat, la 4 Octombrie — anul

III, direcțiunile fundamentale ale acțiunii. Discursul său era foarte așteptat, pentru că malarie, mai ales pentru Italia centrală și meridională, reprezenta una dintre problemele cele mai importante pentru higiena publică și mai ales pentru viața populațiilor rurale. În toate epocile istoriei, marile îmbunătățiri au fost opera Statului, opera pentru care e necesar să dispună Statul de multe și mari mijloace neîntrerupte. Ogorul roman mărturisește pretutindeni de acest efort al Statului. din epocile cele mai depărtate pînă azi. Transformația hidrografică, agrară, sanitară a unei regiuni este o muncă lungă care cere eforturi din partea guvernului și muncă multor generații.

Ioan Mica

Continuare în pag. III-a

Rinduri pentru Fani

fragile and fragile

caldă lui 'nea Gogo, tuturor
camarazilor salutul meu, la
fle îți trimit inima și toate
gîndurile mele...

Dimitri Chelidze

100

Danzon, Daniel

„Ați reușit să dărâmați frontierele țării, dar n'ați reușit să nimiciți această forță: „Mișcarea Legionară”

Epocalul discurs al COMANDANTULUI roșii Studențimii Române în ziua de 10 Decembrie 1940

Domnilor Studenți,
Camarazi,

Acest 10 Decembrie îl sărbătorim studențimea într-un cadru și o atmosferă cu totul deosebită de cele anterioare.

Alădă, guverne străine de sufletul poporului nostru, împiedecau, prin mijloace bine cunoscute, libera manifestare a studențimii, aducând ca justificare nevoia de a apăra o ordine, de nimeni amenințat, și un stat care de douăzeci de ani a fost într-un continuu război cu nație.

Această ostilitate împotriva studențimii s'a înăspri în ultimul an și a culminat cu prigoana din 1938, când numele de student a fost asimilat, în concepția de guvernare a regimului dispărut, cu acela de infractor permanent al Statului, pentru că studențimea a refuzat să se încadreze într-o ordine impusă de sus și pentru că a participat cu toate forțele, până la epuizare, în lupta în care se afla angajată pe viață și pe moarte mișcarea legionară.

Asăzi studențimea comemorează în libertate împlinirea unui ideal, care de douăzeci de ani i-a angajat puterile ei creatoare și care încheie o etapă glorioasă de lupte pe linia destinului legionar.

Națiunea întreagă, după un lung drum de răzăcări, recunoaște acum în lupta studențimii române propriile sale aspirații, spre o lume de dreptate și omenie, iar tineretului care ani de-a rândul a fost considerat neserios, lipsit de simț politic și ușor de influențat, astăzi capătă o strălucită confirmare a concepției lui politice și spirituale pentru care a suferit și s'a jertfit.

Națiunea întreagă, după un lung drum de răzăcări, recunoaște acum în lupta studențimii române propriile sale aspirații, spre o lume de dreptate și omenie, iar tineretului care ani de-a rândul a fost considerat neserios, lipsit de simț politic și ușor de influențat, astăzi capătă o strălucită confirmare a concepției lui politice și spirituale pentru care a suferit și s'a jertfit.

Națiunea întreagă, după un lung drum de răzăcări, recunoaște acum în lupta studențimii române propriile sale aspirații, spre o lume de dreptate și omenie, iar tineretului care ani de-a rândul a fost considerat neserios, lipsit de simț politic și ușor de influențat, astăzi capătă o strălucită confirmare a concepției lui politice și spirituale pentru care a suferit și s'a jertfit.

Națiunea întreagă, după un lung drum de răzăcări, recunoaște acum în lupta studențimii române propriile sale aspirații, spre o lume de dreptate și omenie, iar tineretului care ani de-a rândul a fost considerat neserios, lipsit de simț politic și ușor de influențat, astăzi capătă o strălucită confirmare a concepției lui politice și spirituale pentru care a suferit și s'a jertfit.

Sufletul studențimii a întrezărit întotdeauna primejdii care amenințau viitorul Patriei

Îndată după război, în plin entuziasmul României Mari, numai sufletul studențimii a întrezărit primejdii care amenințau viitorul Patriei noastre și a vibrat la fenomenul de descompunere morală al nației românești sub acțiunea iudeo-masone, erici, care, prin adăncire, nu putea să ducă decât la un desnodământ fatal pentru țară.

O mie nouă sute optizeze ne-a adus unitatea teritorială. Odată cu această unitate, idealul, care a dat sens de viață și a însuflețit alătele generații, a dispărut și a intrat în istorie.

O falsă concepție care s'a ivit, îndată după război, pre-

dica, în locul idealului ajuns, o altitudine defensivă a unor oameni cumiși, care nu mai au nimic de revendicat și a căror misiune se limitează la păstrarea unei situații câștigate. S'a uitat însă de aceia cari înneau asemenea lecții de naționalism inofensiv, că unitatea teritorială nu a trage dela sine și unitatea spirituală a unui popor, singura hotărâtoare pentru destinul ei istoric.

Insă această unitate spirituală nu se putea realiza decât prin proclamația, în depărtările vechii noastre, a unui nou ideal

destul de luminos și de mare ca să poată înmănușia toate eforturile națiunii noastre.

Tocmai în acest moment critic al istoriei românești, când se consumase un ideal, clasa noastră conducătoare nu a fost capabilă să intervină, și prin absența ei, s'a dovedit slăbiciunea și decadența.

Dacă și înainte de război a existat masonerie și masoni, pătura conducătoare a țării, conștientă și naționalistă, a utilizat aceste forțe, care dominau atunci în lume, pe care le împuneau conjunctura internațională, pentru interesele țării lor.

Fenomenul de subplantare a păturei noastre conducătoare

Dela război încoace însă s'a petrecut un fenomen de subplantare a păturei noastre conducătoare, o înălțare pe nesimțite a elementelor legate de pământ și de sufletul Patriei și înlocuirea lor cu alte elemente de structură cosmopolită, cari au aservit și utilizat statul românesc, cu toate resursele lui, pentru puterea mondială a iudeo-masoneriei.

Pe drumuri fără orizont
Numai așa se explică că, din

pătura noastră conducătoare, la un moment dat, a putut să se ridice și să domine această excrescență abominabilă a genului uman, această intrupare a tot ce poate fi mai odios și mai criminal în omenire: Armand Călinescu.

Întrebăm oamenii din lumea veche: unde mergeați? Și care era idealul vostru politic și spiritual? Și vă răspund foarte simplu: N'aveați

nici un ideal, pentru că o anumită tehnică a îmbogățirilor rapide nu poate constitui un ideal, iar drumul vostru era fără orizont.

De altă ori am fost îndotrăniți că idealul României s'a împlinit și că acum n'avem decât să ne apărăm frontierele, fără să știți că un popor, care nu dorește nimic nou, care se mulțumește să consume din ceea ce câștigă, e condamnat morții.

Frontierele unei țări se mențin prin forța lăuntrică a unui popor

Frontierele unei țări se mențin prin forța lăuntrică a unui popor și, când această forță lipsește, ele se prăbușesc.

La noi a existat această putere a sufletului românesc, dar voi v-ați pus de acurmezișul ei și ați încercat prin toate mijloacele, dela persuasiune până la asasinat, să o nimiciți.

Ați reușit să dărâmați frontierele țării, dar n'ați reușit să nimiciți această forță: Mișcarea Legionară. Tot atacul concentric al iudeo-masoneriei n'a putut stinge flacăra unei credințe, mare atât prin puterea ei de ofensivă cât și prin puterea ei de rezistență.

N'ați avut un ideal atunci, și vă repet acum întrebarea, dacă a-veți acum un ideal sau v'ați făcut ideal din dispariția regimului legionar?

E adevărat că e pe cale să dispară lumea consilierilor de administrație, a jafului din averea Statului, a fondurilor secrete, a exploatarea jafurilor, muncitorilor și intelectivilor, e pe cale să dispară lumea hrubelor masonice, lumea celor care se simțeau atât de bine în tovarăgia rentabilă a iudeilor.

Insă, acelor cari profesionează prăbușirea țării sub conducerea regimului legionar, le răspund că nu se poate prăbuși, pentru că astăzi însăși țara conduce.

Observatorul obiectiv poate

să constate apoi, în lumea aceasta veche, o susceptibilitate aproape maladivă, ori de câte ori se întâmplă, chiar și cea mai neînsemnată căltare a unui text de regulament. De unde a apărut acest simț excesiv de legalitate și dreptate? Să fie succesul regimului legionar care i-a schimbat atât de repede? Dece nu s'a manifestat înainte, când trupurile legionarilor zăceau asvârlite pe străzi?

Oamenii miilor de ilegalități și crime cer dela legionari să fie sfinți și zei, după ce ne-au ucis. Conducătorul care slăgura putea să-i lerte și după ce douăzeci de ani acest tineret a fost umilit și răstignit.

Știm că și acum sunt mulți dintre aceia care regretă că n'au fost împușcați zece de mii în loc de o mie și că în adâncul conștiinței lor mai nădădușesc într-o revenire a vremii, în care a perfectat opera de nimicire a tineretului și să transforme din nou o țară liberă într-o țară de illoși și un neam mândru într-un neam umilit.

În fața acestei lumi care prăvălește pozițiile înalte ale neamului nostru și care se alina cu dumășni împotriva intereselor Patriei, s'a ridicat studențimea ca să apere pe românii lăsați în parăerie și să lupte pentru libertatea lor în dreptățile pierdute.

În decursul celor douăzeci de

ani de luptă, care au lătrăit generații de studenți prin credința la același ideal, se pot distinge două perioade: Dela 1919 până la 1927, epoca de vibrație colectivă a studențimii în fața primejdiei comuniste și iudeo-veste. Dela 1927 și până astăzi, perioada de reacțiune organizată a studențimii în Mișcarea Legionară, sub comanda Capitănelui.

Studențimea a format osatura Mișcării Legionare. Din mijlocul studențimii s'au recrutat elementele principale de luptă și apoi cadrele cele mai de seamă ale ei.

În decursul marelui prigoane, studențimea a dus greul războiului, a pierdut o mare parte din elita conducătoare, dar contribuția ei de jertfă și eroism a fost decisivă pentru biruința Mișcării Legionare.

Zece Decembrie în acest an încheie o etapă, dar nu poate să însemne pentru studențimea un sfârșit glorios, ci numai un punct de plecare pentru noi cuceriri.

Capitanul nu ne-a lăsat un program care se poate consuma, ci o linie, un dinamism al sufletelor care pleacă dela naționalism și năzuiește spre perfecțiunea omenirii.

Studențimea a precedat întotdeauna cu ideile și luptele sale în ultimul douăzeci de ani istoria poporului nostru.

Asăzi, când s'a realizat Statul Legionar, pentru care au suferit și s'au jertfit atâți stu-

denți, ea nu poate să abdice dela rolul ei de precursor al marilor năzuințe ale poporului nostru și să-și restrângă activitatea la un sector în cadrul Mișcării sau al Statului Legionar.

Studențimea trebuie să aibă un nou ideal și un nou obiectiv pe linia de

spiritualitate a Mișcării Legionare. Ea trebuie să anticipeze, ceea ce poporul nostru creșcut acum în duhul legionar, va trebui să realizeze mai târziu.

Poate că ați fi seduși să vă gândiți — studenți și camarazi — la obiectivul refacerii țării, depărtată.

care e atât de imediat și material. Studențimea însă nu poate să-și limiteze activitatea în a întovărăși credința o acțiune de stat, care frământă azi toate spiritele. Ea nu poate lipsi dela marea bătaie; dar misiunea ei e cu mult mai în-

O națiune nu trăiește numai prin mărimea teritoriului, ci mai ales prin puterea ei de participare la clădirea Europei noi

Obiectivul la care vă gândiți poate fi decât de structură na-

țională, cu tendințe universale.

Mișcarea Legionară va înveștege astăzi cu această nouă misiune, după ce ați câștigat toate bătăliile de până acum: să luptați, alături de tineretul revoluționar naționalist din întreaga lume, pentru înălțarea Europei noi, până la biruința finală.

Asăzi, o națiune nu trăiește numai prin mărimea teritoriului, ci mai ales prin puterea ei de participare la clădirea Europei noi. Misiunea voastră este să fiți precursorii unei probleme de generație europeană în fața noastră, care nu

este decât precursorii unei probleme de generație europeană în fața noastră, care nu

este decât precursorii unei probleme de generație europeană în fața noastră, care nu

Scrisoarea echipei care a pedepsit Preotul Ion Chivu pe Armand Călinescu, adresată legionarilor

Camarazi,

Toți aceia în care arde ca o flacără sfântă credința legionară.

Toți aceia care se bucură și stau copleșiți de povara tragediei în care se sbate Neamul Românesc.

Toți aceia care vor purta până la moarte neîntinată credința și onoarea.

Să știți: Am fost învățați să credem neclintii, că o adevărată schimbare pentru țara aceasta, nu va porni decât dela prefacerea sufletului românesc. Acest suflet trebuie curățat de tot ce-iace necinstea, necredința, lașitatea și mchinăria a sădit în el.

Aceasta este ogorul în care vor lupta cu înverșunare sfântă legionarii viitorului românesc. Aceasta este împiedicată și îndepărtată astăzi — un val de oroare, și de groază s'a așternut pe neamul acesta. Ne-am hotărât să pedepsim! Din dragoste adâncă față de acest pământ, frământat de sângele atâtor martiri, din dragoste pentru neamul acesta, vom încerca să rupem o frântură din trupul uriaș al viermei conducător ce roade ființa neamului.

Violența în sine nu schimbă nimic, dar ea este de o dureroasă necesitate. Vrem numai atât, ca prin violența noastră să trezim neamul românesc.

Camarazi,

Știți că legionarul privește cu pieptul deschis urmașii faptelor sale. El răspunde. Vom răspunde și noi. Ori care ar fi judecata pe care istoria o va face asupra noastră, nu trebuie să uităm că am plătit cu sângele și sufletul nostru credința noastră.

Camarazi,

Priviți cu încredere viitorul. Nu uitați că neamul românesc are o misiune sădită în el de Dumnezeu și că există o linie de onoare a neamului.

Pe cerul întunecat care priveghează neamul, se desprind literile de foc ale Capitănelui: (sfârșitul cărții „Pentru Legionari”).

Dragi camarazi,

Vouă celor ce ați fost loviți, huliți sau martirizați vă pot aduce vestea, care dorește să treacă dincolo de valoarea subredă a unei fraze oratorice ocazionale: În curând vom birui.

În fața coloanelor voastre, vor cădea toți asupritorii voștri. Să-i iertați pe cei ce v'au lovit din porniri personale.

Pe cei ce v'au chinuit pentru credința voastră în neamul românesc nu-i veți ierta. Să nu confundați dreptul și datoria creștină de a ierta pe cei ce v'au făcut vouă rău, cu dreptul și datoria neamului de a pedepsi pe cei ce l-au trădat și pe cei ce și-au asumat răspunderea de a i se împotrivi. Să nu uitați că săbiile pe care le-ați încins sunt ale neamului. În numele lui deci, veți pedepsi cu ele: Necruțători și neiertători.

Astfel și numai astfel, veți pregăti un viitor sănătos acestei nații.

Camarazi,

Dumnezeu și neamul să primească jertfa noastră.

E C H I P A:

Miti Dumitrescu
Cezar Popescu
Traian Popescu

Nelu Moldoveanu
Jean Ionescu
Jean Vasiliu

Maria Stănculescu
Isaia Ovidiu
Gheorghe Paraschivescu

Imi stăruie și azi în minte rânduri dela el: „Idealul dragul meu, este cuinț oțel în locul viu al sacrificiului, care pătrunzând ființa o suspensă în spațiu peste timp.”
Dumitru Costache

Inființarea unei canline pentru ucenicii din comerț și industrie la Constanța

D. Carol Vaida, președinte. În acest scop, conducerea camerei a adresat un apel negustorimii constănțene pentru a-și da obolul pentru înălțarea acestei opere de asistență socială, a cărei im-

portanță nu mai este nevoie a fi subliniată. Sperăm că acest apel va avea ecoul așteptat în rândurile negustorilor și industriașilor constănțeni.

Inființarea unei canline pentru ucenicii din comerț și industrie la Constanța